

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 29

Poznámka k prekladu: Nasleduje úplný preklad historického textu. Obvinenia, spravodajské informácie, predpovede a výklady udalostí predstavujú autorove tvrdenia; ich uvedenie neznamená potvrdenie ako overených faktov. Dobové kontaktné údaje a citácie sú zachované ako súčasť originálu.

Úvod

Dobrý deň, priatelia, tu je Dr. Beter. Dnes je 22. decembra 1977 a toto je môj Audio list č. 29. O tri dni bude vianočná nedeľa roku 1977. V ten deň sa s rodinou pripojím k miliónom ďalších ľudí na svete pri oslave narodenia nášho Pána Ježiša Krista. Ako iní hrdí rodičia sa osobitne teším na sledovanie svojich troch malých detí pri rozbalovaní darčiekov. Vianoce sú pre ne časom čistej radosti, čo pomáha urobiť ich takými aj pre nás dospelých. Ani tieto Vianoce však nedostanú dar, ktorý by som im zo všetkého najviac želal: budúcnosť, na ktorú sa môžu tešiť. Budúcnosť slobody namiesto otroctva; hojnosti namiesto nedostatku; skutočného mieru namiesto zámernej vojny.

Keby som mal moc sám svojim deťom zabezpečiť hojnú budúcnosť slobody a mieru, urobil by som to, ale nie je to možné. Na takú budúcnosť sa nemôžu tešiť, ak sa na ňu nemôžu tešiť všetky naše deti. Priatelia, za budúcnosť, ktorú ako národ odovzdávame dôverujúcim deťom, si zaslúžime prísne pokarhanie od nášho Pána. Veľa nám bolo zverené a my sme tej dôvere nedostáli.

V Amerike sme sa vždy pozerali na tragédiu nacistického Nemecka a pýtali sa: „Ako sa mohlo niečo také stať? Nemohli Nemci vidieť, že smerujú ku katastrofe? Prečo neurobili niečo, aby ju zastavili?“ Zrejme sme sa však ako národ nepoučili vôbec nič z ich príkladu ani z ďalších historických lekcií, pretože Spojené štáty, priatelia, smerujú ku katastrofe, ktorá zatieni to, čo sa stalo Nemecku, Japonsku, Rusku či Číne. Budúce generácie sa budú pýtať práve o nás: „Ako sa mohlo niečo také stať? Nemohli Američania vidieť, že smerujú ku katastrofe? Prečo neurobili niečo, aby ju zastavili?“

Čoraz viac Američanov dnes cíti, že niečo je určite zlé. Ak nič iné, náš pud sebazáchovy v nás všetkých tlmene bije na poplach a varuje pred bezprostredným nebezpečenstvom. Väčšina Američanov však stále stojí bokom, vzdáva sa všetkých práv a neplní povinnosti podľa Ústavy Spojených štátov. Namiesto analyzovania faktov pred nami si väčšina volí falošnú múdrosť nazvanú „počkajme a uvidíme“. Namiesto námahy konfrontovať vládcov vo veciach rozhodujúcich o našom osude sa klameme predstavou, že pri ďalších voľbách splníme celú povinnosť odovzdaním hlasu. Medzitým sedíme na plote a čakáme. Tí, ktorí čakajú, aby uvideli, už nebudú čakať dlho.

Začiatkom tohto roka som v Audio liste č. 20 upozornil, že sme v období nevyhlásenej vojny, ktoré dejiny zaznamenajú ako predvojnové obdobie vedúce k plánovanej Prvej jadrovej vojne. Dnes, keď rok 1977 končí, končí aj toto predvojnové obdobie. Prvé fázy samotnej vojny majú čoskoro vypuknúť na Blízkom východe. Keď som v auguste po trojmesačnom mlčaní obnovil nahrávanie Audio listu, varoval som, že sme v novej fáze, v ktorej čoraz viac sledujeme napĺňanie ľudských plánov katastrofy vo vojne. Premrhali sme dni milosti, ktoré nám Boh dal na zabránenie katastrofe, a tak budeme ako národ trpieť z vlastného rozhodnutia.

Moje tri dnešné témy sú: 1. CYKLÓNY, VZDUŠNÉ OTRASY A SOVIETSKE ZASTRAŠOVANIE AMERIKY 2. ROZOBERANIE ALIANCIE NATO 3. ZRADA AMERIKY VEDÚCA K NOVEJ BOĽŠEVICKEJ REVOLÚCII

Téma č. 1 - CYKLÓNY, VZDUŠNÉ OTRASY A SOVIETSKE ZASTRAŠOVANIE AMERIKY

Minulý mesiac som vám uviedol polohy sovietskych zariadení s časticovým lúčom, ktoré sú už operačné na Mesiaci, a varoval som: „...ak sa dodrží obvyklý sovietsky postup, môžeme veľmi skoro očakávať skúšku mesačnej zbrane s časticovým lúčom proti nejakému pozemskému cieľu. Ak sa to uskutoční, pravdepodobne pôjde o okolnosti, v ktorých sa účinky dajú vysvetliť inou príčinou.“ Udalosti sa teraz pohybujú veľmi rýchlo, priatelia. Keď som tieto slová nahrával 21. novembra, prvý sovietsky skúšobný výstrel na Zem už prebehol, ale spravodajská informácia o ňom ku mne ešte nedorazila.

Dokonalú príležitosť Sovietom poskytol obrovský cyklón v Bengálskom zálive blížiaci sa k juhovýchodnému pobrežiu Indie. Sovietski kozmonauti na dvoch mesačných zariadeniach pripravili zbrane a čakali, kým sa zúrivá búrka dostane do najlepšej polohy na skúšku. Nastalo to večer 19. novembra 1977, keď cyklón bičoval pobrežie indického štátu Ándhrapradéš. Kým milióny Indov zápasili so silným vetrom a prudkým dažďom, dve sovietske zbrane s časticovým lúčom vzdialené štvrt milióna míľ sa potichu obrátili ich smerom. Namierili na dve blízke miesta na mori vnútri búrky. Aby sa lúče cestou k cieľu nemohli vzájomne ovplyvniť, nevystrelili súčasne, ale rýchlo po sebe. Každý lúč takmer rýchlosťou svetla dosiahol Zem za necelé dve sekundy.

Ako som uviedol v Audio liste č. 26, nabitý časticový lúč trhá atómy všetkého, čo zasiahne, a spôsobuje výbuch. Preto je zbraňou do každého počasia: prerazí si cestu vzduchom, oblakmi, vodou, pancierom i všetkým ostatným. Keď každý lúč namierený na cyklón dosiahol cieľ, vytvoril oslnivý záblesk vo vzduchu a ohromný výbuch na vodnej hladine. Časť samotnej vody lúč priviedol k výbuchu a vznikla miestna umelá prílivová vlna.

Výsledok podľa opisov preživších obetí odvysielala BBC 13. decembra tohto mesiaca. Pracovníčka humanitárnej pomoci, ktorá sa práve vrátila z miesta, opísala úplnú devastáciu pobrežia. Všetko, aj pevne postavené domy, bolo zrovnané so zemou a straty na životoch boli ohromujúce. Zlú búrku na úplnú katastrofu premenila podľa autora jediná prílivová vlna, ktorá náhle udrela na pobrežie uprostred búrky. Citujem presné slová britskej pracovníčky, ktorými opísala svedectvá očitých svedkov: „Nastali dva obrovské oslepujúce záblesky a celá obloha sa rozžiarila, akoby horela; potom sa na nich vrhla obrovská prílivová vlna dlhá asi 30 míľ pozdĺž pobrežia a vysoká 18 stôp.“

Priatelia, prílivová vlna nie je normálnou súčasťou cyklónu: vysoká voda áno, záplavy áno a bežné veterné vlny áno, ale nie prílivové vlny. Ak však preskúmate správy zo všetkých zdrojov, nájdete sústavné hlásenia o jednej ničivej prílivovej vlne. Očití svedkovia ju opisujú ako náhly jav, ktorý zmietol všetko v ceste vrátane blízkych ľudí. Spôsobila skazu vo vnútrozemí v neslýchaných vzdialenostiach, kde sa predtým cyklónov nemuseli obávať.

New York Times z 12. decembra napríklad citoval prievozníka z dediny Penumudi: „Za celý život som sa nikdy tak nebál. Sme 20 míľ od mora, a predsa vlna prišla až sem zničiť naše člny a živobytie.“ Pri najmenej 10 000 mŕtvych, vyše 2 500 zničených dedinách a 2 000 000 ľuďoch bez domova nečudo, že sa cyklón hodnotí ako najhorší v Indii za vyše storočie.

Zo sovietskeho pohľadu bola skúška úplne úspešná. Potvrdila schopnosť mesačných nabitých časticových lúčov zasiahnuť pozemský cieľ ničivou silou. Skúškou uprostred prudkého cyklónu sa podarilo zamaskovať človekom spôsobenú katastrofu spojením s prírodnou. Sovietsky zväz má teraz podľa autora mesačné aj orbitálne zbrane s časticovým lúčom plne operačné a odskúšané. Sotva sa však mesačná skúška skončila, začali sa skúšky ďalšej tajnej sovietskej zbrane!

Minulý mesiac som vám pripomenul bleskové tempo vývoja zbraní, ktoré bolo verejne viditeľné až do začiatku šesťdesiatych rokov; v utajení však vojenská technológia napredovala ešte rýchlejšie. Už v roku 1962 sa najvyšší vojenský dôstojníci vážne obávali budúcej hrozby, viditeľnej už vtedy na technickom obzore. Išlo o vesmírne plošiny schopné levitovať v stálych pozíciách nad veľkými mestami

alebo inými strategickými miestami. Neboli by na obežnej dráhe ako bežné družice, ale dlhodobo by sa skutočne vznášali nad jediným miestom. Orbitálne družice to nedokážu, okrem tých umiestnených nad rovníkom vo vzdialenosti asi 22 000 míľ vo vesmíre.

Spojené štáty teda už dávno mali schopnosť takéto plošiny podľa potreby postaviť a obsadiť štyridsaťčlennými posádkami, ktoré by na nich zostávali po dva mesiace. Bolo zjavné, že Sovietsky zväz raz tiež túto schopnosť vyvinie, a naši vojenský vodcovia chceli vedieť zadržať sovietske plošiny, ktoré by raz mohli preniknúť do priestoru nad našou krajinou. Ich naliehavé žiadosti o právomoc a financie na obranu proti očakávanej hrozbe plávajúcich plošín však hrubo odmietli. Nezapadali do dvojvetvového programu svetovej vojenskej nadvlády, ktorý som vysvetlil minulý mesiac. Navonok sa Amerika mala postupne zbavovať známych zbraní; v úplnom utajení mal mesačný program dať tajným vládcom nepriznanú schopnosť zničiť Sovietsky zväz konečným podrazom.

Teraz je o pätnásť rokov neskôr a veľký plán našich tajných vládcov leží v troskách. Rozbilo ho pred necelými tromi mesiacmi nečakané ruské víťazstvo v bitke žatevného splnu 27. septembra. Muži a ženy americkej tajnej mesačnej kolónie v kráteri Kopernik ležia pochovaní tam, kde zomreli po bombardovaní sovietskym neutrónovým časticovým lúčom z obežnej dráhy Zeme; a Sovietsky zväz teraz ovláda Mesiac a z neho Zem.

Kremeľ navyše pod tlakom nebezpečenstva prehry rozhodujúcich pretekov v časticových lúčoch minul fantastické sumy na ohromujúce množstvo vojenských zbraní všetkých druhov. Kde sa dalo, prevzal a využil celé technológie vyvinuté na Západe na naše náklady. Nakupoval kľúčové vybavenie na zaplnenie vlastných technologických medzier, platil úvermi financovanými Spojenými štátmi a garantovanými americkými daňovníkmi. Uzavrel zmluvy so západnými nadnárodnými korporáciami na výstavbu celých výrobných zariadení v Rusku, továrni bez domácej obdoby. Keďže nemusel veľa vecí vyvíjať sám, mohol sa sústrediť na pokročilé projekty preskakujúce v určitých oblastiach našu technológiu. Jednou z nich je vznášajúca sa vesmírna plošina, ktorej sa niektorí naši vojenský vodcovia obávali pred pätnástimi rokmi.

Sovietsky zväz už mnoho rokov vedie svet vo fyzike vysokých energií a v mnohých oblastiach pokročilej matematiky. To mu umožnilo vyhrať preteky v časticových lúčoch a vyvinúť vznášajúcu sa plošinu fungujúcu na pokročilejších princípoch než tie, ktoré naši vojaci pred pätnástimi rokmi predpokladali.

Sovietska koncepcia vznášajúcej sa plošiny je založená na fyzikálnom odbore, o ktorom väčšina ľudí nikdy nepočula: elektrogravitike. Sovietsky zväz dnes používa elektrogravitačné vozidlá na Mesiaci aj vo vesmíre blízko Zeme. Teoreticky raz dokážu cestovať priamo medzi Zemou a Mesiacom, dokonca na medziplanetárne vzdialenosti. Prechod zo zemského gravitačného poľa do mesačného je však okrem iného potenciálne nebezpečný, preto sa to zatiaľ nerobí. Sovietski kozmonauti preto medzi Zemou a Mesiacom používajú rakety, no na samotnom Mesiaci využívajú elektrogravitačnú levitáciu.

Doterajšie sovietske elektrogravitačné vozidlá sú ešte veľmi primitívne: pomocou vytvoreného levitačného poľa sa dokážu zdvíhať a klesať, na bočný pohyb však musia používať malé raketové motory. Primitívne či nie, Sovietsky zväz teraz tieto plošiny má a my nie. Nemáme ani prostriedky boja proti nim, pretože naši tajní páni od roku 1962 odmietajú dovoliť vývoj obrany.

Teraz môžem odhaliť, že Kremeľ začal rozmiestňovať vznášajúce sa vesmírne plošiny nad Spojenými štátmi aj inde, vyzbrojené časticovými lúčmi. V TEJTO CHVÍLI JE SEDEM (7) SOVIETSKYCH VZNÁŠAJÚCICH SA VESMÍRNYCH PLOŠÍN UŽ NA POZÍCIÁCH NAD SEVERNOU AMERIKOU A OKOLITÝMI VODAMI!

Plošina č. 1 sa vznáša 672 míľ nad miestom v Atlantiku asi 170 míľ východne od Charlestonu v Južnej Karolíne.

Č. 2 je 821 míľ nad miestom v Pacifiku 256 míľ juhozápadne od Los Angeles v Kalifornii.

Č. 3 pláva 784 míľ nad miestom asi 42 míľ západne od takzvaných Four Corners, spoločného bodu Utahu, Colorada, Arizony a Nového Mexika.

Č. 4 je 821 míľ priamo nad priesečníkom hraníc Idaha, Montany a Kanady.

Č. 5 sa vznáša 597 míľ nad miestom asi 50 míľ východoseverovýchodne od Denveru v Colorade.

Č. 6 je 560 míľ nad Illinois, nad miestom asi 80 míľ juhozápadne od Chicaga a 50 míľ východne od Peorie.

Č. 7 je v rovnakej výške 560 míľ nad miestom asi desať míľ severozápadne od Morgantownu v Západnej Virgínii, pri hranici juhozápadnej Pensylvánie.

Prvé štyri plošiny majú posádky. Ďalšie tri, vypustené neskôr, sa ešte diaľkovo kontrolujú pred obsadením posádkami dopravenými elektrogravitačným raketoplánom.

Začiatkom tohto mesiaca, 2. decembra 1977, posádka sovietskej plošiny č. 1 dostala očakávané rozkazy z Moskvy: začať skúšky rozostreného lúča. Rozostrený lúč sa počas letu vesmírom rozširuje na čoraz väčšiu plochu. Keď potom široký lúč zasiahne atmosféru, väčšina energie sa spotrebuje v samotnom vzduchu. Je to presný opak situácie z 19. novembra, keď mesačné lúče vytvorili úzke energetické stĺpy, ktoré prešli indickým cyklónom a silno zasiahli more.

Posádka nastavila rozostrenie zbrane na predpísanú hodnotu a približne o 10.00 ráno namierila na miesto v mori asi 50 míľ od pobrežia Južnej Karolíny a vystrelila. Samotný vzduch nad oceánom východne od Južnej Karolíny explodoval silou sto ton TNT. Tisíce ľudí na pobreží počuli ohromný rachot výbuchu na mori, riad hrkotal a niektoré okná praskli. V geologickom laboratóriu Lamont-Doherty severne od New Yorku akustické monitorovacie prístroje vybehli mimo stupnice. Každý, kto to počul, sa pýtal, čo sa stalo.

Asi o 15.45 bola posádka plošiny č. 1 pripravená na druhý skúšobný výstrel. Cieľom bolo more pri pobreží New Jersey, 650 míľ severoseverovýchodne od plošiny č. 1. Zbraň znovu nastavili podľa väčšej vzdialenosti a vystrelili. Od Cape May v New Jersey po Connecticut tisíce ľudí počuli silný výbuch, ďalší riad hrkotal a ďalšie okná praskli. Akustické prístroje opäť vybehli mimo stupnice.

15. decembra plošina č. 1 začala znova strieľať. V ten deň vypálila najmenej päť výbuchov do vzduchu nad Atlantikom. 20. decembra, pred dvomi dňami, nasledovali ďalšie, ale veľké médiá začali celú vec brať ako žart. Väčšina Američanov samozrejme nebýva na východnom pobreží a výbuchy nepočula. Vypočujte si však slová manhattanskej ženy v domácnosti, ktorými mi opísala jeden z nich:

„Bol jasný slnečný deň a staršie deti boli v škole. Bola som doma, keď sa náhle ozval ohromný, ohromný tresk. Mohlo to znieť, akoby to bolo vedľa, alebo milión míľ ďaleko; vôbec sa to nedalo určiť. Bol to nízky, hromový, hlboký, všetko obklopujúci zvuk. Znelo to ako bomba, ale myslela som si, že možno ide o zemetrasenie. Schmatla som deti, tie menšie, ktoré boli doma, a bežala k stene. Pozrela som na hodiny a bolo krátko po jednej. Čakala som, čo sa ešte stane, ale nič sa nestalo. Zapla som rádio, aby som zistila, čo sa stalo, ale v rádiu nebolo nič, nič o udalosti. Deti v škole boli všetky vystrašené. Učiteľ povedal: ‚To je Con-Edison.‘ Ale keby to bol Con-Edison, samozrejme by vybuchla celá štvrť. Znelo to, akoby niečo uduro do spodku Zeme.“

Sovietske zastrašovanie je čoraz častejšie a krutejšie. Len včera večer okolo 19.00 zaznela pri východnom pobreží ďalšia séria takzvaných záhadných výbuchov. A práve dnes v priebehu niekoľkých hodín vybuchli dve obilné silá, jedno v Louisiane a druhé v Mississippi. Prvý výbuch nastal dnes ráno, 22. decembra, v obrovskom sile spoločnosti Continental Grain Company na západnom brehu Mississippi, niekoľko míľ proti prúdu od centra New Orleans. Očití svedkovia povedali: „Vyletelo to ako vodíková bomba.“

Zem sa niekoľko sekúnd triasla ako pri zemetrasení, obrovský hríbový oblak siahla azda míľu do výšky a úlomky stavby padali do rieky ako perie. Celé zariadenie so zásobou obilia za 100 000 000 dolárov bolo zničené; desiatky ľudí utrpeli zranenia a možno dva tucty zahynuli. Časť sila najbližšie k rieke úplne odletela.

Priatelja, keď som v auguste obnovil Audio list číslom 25, varoval som, že pozdĺž Mississippi je pod vodou zakopaných 158 sovietskych jadrových mín, teda malých vodíkových bômb. Dnešné ranné zničenie sila pri New Orleans spôsobilo podľa autora odpálenie prvej z nich, umiestnenej v rieke pri južnom konci nakladacieho móla. V okruhu niekoľkých míľ odtiaľ stále čakajú na výbuch ďalšie sovietske jadrové míny v oblasti Carrolton Bend. Ďalšia je asi míľu proti prúdu od zničeného sila pod juhovýchodným koncom mosta Huey P. Long. Po prúde sa ďalšia skrýva vo vode pod mostom Greater New Orleans. Nižšie je jedna pri vstupe do lodného prístaviska Chalmette č. 2.

Dve sú vo vnútornom prístavnom plavebnom kanáli: jedna tesne severne od plavebnej komory a ďalšia asi trištvrte míle severnejšie. Zamínovaná nie je iba rieka; napríklad v jazere Pontchartrain pri južnom konci cestného mosta Pontchartrain je jadrová mína. Od odhalenia situácie na Mississippi uplynuli štyri mesiace. Odvtedy ma nekontaktoval jediný predstaviteľ s akoukoľvek právomocou pozdĺž rieky, aby sa dozvedel viac. Nikto sa ani najmenej nepokúsil konať a teraz mnohí zahynuli a ďalší sú zranení.

Asi o dve hodiny neskôr náhle vybuchlo druhé obilné silo v Tupelo v Mississippi. Podobne ako prvé ho podľa autora zničila sovietska jadrová mína. Tupelo však neleží pri rieke a mína bola zakopaná v blízkej zemi.

Sovietski agenti po sabotovaní amerických vodných zdrojov a významných vládnych a vojenských miest stále bez prekážok križujú krajinu a ďaleko pokročili v sabotovaní skladov potravín. Veľké obilné silá na Stredozápade, Veľkých prériách a v ďalších obilnárenských oblastiach sú už zamínované ako to, ktoré dnes vybuchlo v Tupelo.

Priatelja, ako dlho budeme len čakať a pozerieť sa? Kolkí zomrú, kým ostatní otvoria oči pravde takej, aká je? Bude to pokračovať až do dňa, keď sa biedni preživší Prvej jadrovej vojny budú predierať dymiacimi troskami Ameriky so 160 000 000 mŕtvymi?

Téma č. 2 - ROZOBERANIE ALIANCIE NATO

Minulý máj som v Audio liste č. 24 rozsiahlo citoval varovania generála Georgea Keegana, ktorý začiatkom tohto roka odišiel z funkcie šéfa spravodajskej služby letectva. Generál Keegan je rovnako veľký vlastenec ako spravodajský analytik a práve on prvý varoval Ameriku, že Rusko vyvíja desivú zbraň s časticovým lúčom. 14. decembra tohto mesiaca s ním urobil rozhovor Bob Snyder vo svojej rozhlasovej relácii na stanici WDCL v Clearwater na Floride. Generál názorne opísal pochmúrnú vojenskú situáciu, ktorej čelíme.

Ako poslednú otázku položil Bob Snyder generálovi: „Už ste povedali, že Rusi by možno dokázali obsadiť Európu za 36 hodín. Keby vypukla vojna medzi Spojenými štátmi a Ruskom, povedal som, 'keby', kto by vyhral?“ Keegan odpovedal: „Nemám nijakú pochybnosť, že by vyhral Sovietsky zväz.“

Pre viac informácií o jeho komentároch vám dôrazne odporúčam napísať priamo pánovi Snyderovi. Vydáva veľmi aktuálny a informatívny bulletin a môžete mu písať na adresu:

The Bob Snyder Newsletter, Box 15, Safety Harbor, Florida, ZIP 33572.

Pre tých, ktorí sú ochotní otvoriť oči, sa tu a tam objavuje čoraz viac útržkov pravdy ukazujúcich našu skutočnú situáciu. Zatiaľ však iba jedny veľké noviny, CHICAGO TRIBUNE, uznali za vhodné dôkladne upozorniť čitateľov na možný rozsah už prebiehajúcej tichej vojny. Keď som v júli a auguste 1976 odhalil sovietsku krízu podvodných rakiet, upozornil som na veľký dôraz Sovietskeho zväzu na námorníctvo.

V nedeľnom vydaní začiatkom tohto mesiaca CHICAGO TRIBUNE uverejnil v časti osobitných správ sériu článkov „PODVOVNÁ VOJNA“ (poznámka: časť 2 „Perspective/Business“). Pôvodne mali vychádzať niekoľko dní počnúc 7. decembrom, výročím Pearl Harboru. TRIBUNE však namiesto rizika tlaku na zastavenie série po začiatku odvážne uverejnil všetko naraz v nedeľu 4. decembra 1977. Dôrazne odporúčam zájsť do knižnice a prečítať si články CHICAGO TRIBUNE o podvodnej vojne celé a pozorne, priatelia.

Aby ste vedeli, čo nájdete, odcitujem pasáže z rôznych článkov, z osobitnej prílohy aj z hlavného článku na prvej strane:

„Studená, temná vojna pod morom je nákladnou a nevyhnutnou súčasťou spojeneckého vojenského plánovania na všetkých úrovniach. Jej tlmené zvuky občas doláhli k verejnosti, ale nie často. Podmorská vojna je nastavená na tichú prevádzku.“

„Dôvodom, prečo sú programy ASW, protiponorkového boja, zahalené takým utajením, je podľa predstaviteľov to, že obrana mora sa stala najslabším článkom americkej prípravy na konvenčnú aj jadrovú vojnu.“

O dva odseky ďalej: „Vysoké stávky vyvolali aj pokračujúcu minivojnu na širom mori a pod ním, keď lode, ponorky a lietadlá Spojených štátov a spojencov šermujú so sovietskymi silami a skúšajú vzájomné systémy. Jedným dejiskom týchto zatiaľ nekrvavých stretov je severný Atlantik, kde USA umiestnili najúčinnšie protiponorkové sily a vybavenie.“

Neskôr v tom istom článku: „Zistilo sa však, že systém ani zďaleka nie je úplne účinný. Americkí lovci často stratia sovietske ponorky po istom čase sledovania. Americké velenie preto s istotou vie, koľko sovietskych ponoriek je na mori, ale málo si je isté ich polohou.“

Priatelia, pripomeniem, že pred dva a pol rokmi, v máji 1975, šéf sovietskeho námorníctva admirál Gorškov vyhlásil, že Sovietsky zväz vyriešil problém sledovania a neutralizácie našich ponoriek. V septembri 1976 som odhalil uviaznutie sovietskej miniponorky kladúcej rakety v zálive Chesapeake pre mechanickú poruchu. Žiadal som, aby ju americké námorníctvo zajalo a incidentom odhalilo celému svetu sovietske prípravy prekvapivého jadrového útoku.

Ako som však oznámil ďalší mesiac v Audio liste č. 17, prezident Gerald Ford ustúpil sovietskym požiadavkám v dohode Červeného piatku z 1. októbra 1976. Sovietskemu námorníctvu dovolili pod rúskom noci vstúpiť do Chesapeake a vyzdvihnúť miniponorku, ktorej posádka už zomrela. Samotná predstava takého hlbokého sovietskeho prieniku do amerických teritoriálnych vôd sa niektorým poslucháčom zdala neuveriteľná. A predstava, že by sme ich nechali odísť, možno ešte nepravdepodobnejšia tým, ktorí nechápu, čo sa v zákulisí skutočne deje.

Teraz však počúvajte citácie z hlavného článku CHICAGO TRIBUNE na prvej strane od Jima Coatesa a Jacka Fullera. Nadpis znie: „Americké a sovietske ponorky sa potulujú nebezpečnými vodami.“

„Americké špiónážne ponorky prenikali do sovietskych teritoriálnych vôd posledných tridsať mesiacov napriek rozšírenému presvedčeniu vo vláde, že kontroverzné manévry sa skončili, povedali zdroje TRIBUNE.“

O dva odseky ďalej, po uvedení krycieho názvu programu „Holystone“: „Pri jednej príležitosti pred odhaleniami z roku 1975 americká špiónážna ponorka podľa zistení TRIBUNE dočasne uviazla na dne rušného prístavu Vladivostok. Kritici Holystone sa snažili ukázať závažnosť prienikov úvahou, aká by bola americká reakcia na nález sovietskej ponorky uviaznutej v prístave San Diego. Hoci o vladivostockom incidente bolo dostupných málo podrobností, podľa zdrojov zrejme nastal pri plavbe na nízky výkon, aby sa plavidlo vyhlo odhaleniu, a náraze na dno prístavu.“

Ďalej: „Spravodajskí zasvätení povedali, že Rusi o amerických misiách vedia už roky, aj keď sa uskutočňovali za prísneho utajenia. Keďže Sovietsi nikdy verejne neprotestovali proti americkým podmorským výpadom, niektorí analytici naznačili, že prebieha podobné ruské sondovanie amerického námorného priestoru.“

A ešte citát: „Niekoľko bývalých vládnych predstaviteľov súhlasilo s objasnením tichých bojov pod morom. Niektorí povedali, že sú ochotní hovoriť, aby ukázali nebezpečenstvá súčasnej situácie.“

Priatelia, podmorské bomby a rakety, o ktorých hovorím už vyše roka, tieto nebezpečenstvá mnohonásobne zvyšujú. Rovnako ich blízke príbuzné, podvodné míny dnes umiestnené po celých Spojených štátoch aj v iných krajinách. Najsmrteľnejšími ich však robí absencia protiopatrení. Už sa dokázalo, že podmorské rakety a bomby i podvodné jadrové míny pri našich priehradách sa dajú nájsť a odstrániť, ak je vhodné vybavenie a vôľa ho použiť.

Minulý mesiac som varoval, že nádrže Kensico, Tarrytown a jazero Pocantico severne od New Yorku obsahujú sovietske jadrové míny, rovnako ako Hudson pri východnom konci mosta Tappan Zee. 7. decembra som dostal dôležitý telefonát od predstaviteľa okresu Westchester. Bol to len prvý telefonát, ale raz niekto bral hrozbu vážne. V priebehu dní sa potichu začalo konať na nájdenie a odstránenie bômb v troch vodných plochách. Koncom minulého týždňa som dostal správu, že všetky tri úspešne našli a odstránili.

Takzvaný federálny program kontroly priehrad medzitým náhle prešiel na vysoký výkon a vytvoril dokonalú príležitosť armádnym ženistom nájsť a odstrániť mnoho ďalších jadrových mín v krajine. Zatiaľ môžem potvrdiť len to, že z takého rýchleho konania ťažil Westchester, domov Rockefellerovcov.

Pokiaľ ide o podmorské kobaltové bomby rozmiestnené po dne oceánov, Juhoafrická únia sa stala prvou krajinou, ktorá začala konať. Koncom septembra som vláde prostredníctvom sprostredkovateľov oznámil polohy desiatich sovietskych kobaltových bômb pri juhoafrickom pobreží. Ležali pozdĺž pobrežia od miesta asi 200 míľ severozápadne od Kapského Mesta, okolo Mysu dobrej nádeje a ďalej na východ po miesto asi 160 míľ východoseverovýchodne od Durbanu. Odovzdal som aj polohy dvoch bômb vo vnútrozemí, jednej pri Johannesburgu a druhej blízko Kimberley. Juhoafrická vláda prijíma opatrenia na odstránenie a zatiaľ našla a odstránila štyri bomby od Kapského Mesta po Port Elizabeth.

To je dobrá správa, priatelia; zlá je, že nikde sa verejnosť nedozvedá, čo sa deje. Je preto iba otázkou času, kým sovietski agenti tajne nahradia bomby tajne odstránené z dvoch nádrží a jazera vo Westchesteri, tak ako sovietske námorníctvo vždy nahrádzalo podmorské rakety tam, kde ich vyzdvihli. Rovnako sa raz nahradia aj bomby tajne odstránené Južnou Afrikou.

Koniec tohto tajného súperenia ukazuje dnešná situácia Spojených štátov a teraz aj Veľkej Británie. Pred vyše rokom prinútili americké námorníctvo prestať odstraňovať každú novú vlnu sovietskych podmorských rakiet z našich teritoriálnych vôd. Teraz sa v nich nachádza vyše dvesto sovietskych

jadrových rakiet krátkeho doletu vrátane vyše päťdesiatich vo Veľkých jazerách. Veľká Británia vydržala o celý rok dlhšie, ale napokon podľahla aj ona. Kráľovské námorníctvo vyše roka hľadalo a vyťahovalo sovietske podmorské rakety z vlastných vôd; žiaľ, nikdy to oficiálne nezverejnili.

Katastrofálna americká prehra vesmírnej bitky žatevného splnu koncom septembra urobila situáciu neudržateľnou a začiatkom októbra britský minister zahraničných vecí David Owen odišiel do Moskvy kapitulovať. Britské ostrovy preto teraz obklopuje najmenej šesťdesiat sovietskych podvodných rakiet: 52 pri Anglicku, Walese a Škótsku a osem pri Írsku. Tak ako v auguste 1976 je Veľká Británia znovu podmorskými raketami najhustejšie zamiereným miestom na Zemi. Británia, jediná ďalšia mocnosť pripojená k Spojeným štátom a Sovietskemu zväzu v takzvaných rokovaniach SALT, sa teraz pridáva k americkej kapitulácii cez odzbrojenie.

Veľmi oslabená aliancia NATO sa práve úplne neutralizuje a rozoberá. Rastúca sila Varšavskej zmluvy roky čoraz viac nakláňa vojenskú rovnováhu v Európe proti NATO. Proces dnešného rozdelenia a zničenia NATO však nie je hrozbou Varšavskej zmluvy. Posledný úder zasadzuje ovládaná Carterova administratíva. Poslušne plní sovietske pokyny, opúšťa NATO a Európania to vedia.

Veľmi podobný proces sa plánoval aj v Rockefellerovom veľkom pláne, ktorý som vám v minulosti podrobne opísal. Teraz, po rozpade plánov koncom septembra, však vládne Sovietsky zväz. Podobne ako džudistický hod využívajúci silu súpera na jeho porážku používa sovietska strana vlastné machinácie Rockefellerových bratov proti nim.

NATO naliehavo potrebuje pozemnú strelu s plochou dráhou letu na vyváženie číselnej prevahy Varšavskej zmluvy. Pôvodne sa mala používať ako zbraň bojiska, či už zo vzduchu, zeme alebo mora. Na to by bola veľmi užitočná. Na ospravedlnenie zrušenia bombardéra B-1, skutočného strategického systému, jej však vytvorili obraz hrozivej novej strategickkej zbrane, ktorou nie je. Teraz rokovania SALT obmedzujú jej dosah tak, aby ochromili účinnosť. Spojenci NATO bezmocne sledujú, ako Carterova administratíva pri vyjednávaní zahadzuje slabnúce nádeje na prežitie.

To isté platí o neutrónovej bombe, ktorej obraz sa európskym politikom veľmi ťažko obhajuje pred verejnosťou. Vojenský plánovači NATO ju však považujú za jediný účinný spôsob odstránenia schopnosti Varšavskej zmluvy prevládať ich krajiny bleskovou vojnou. Mohutné obrnené sily by neutralizovala, pretože jej žiarenie by preniklo pancierom a vyradilo alebo zabilo posádky; pri obrane pomocou neutrónových bômb by vlastné krajiny neboli spustošené. Rádio Moskva však každý deň útočí na neutrónovú bombu a Carterova administratíva teraz v rokovaniach SALT zahadzuje právo poskytnúť ju NATO.

Bezpečnosť západnej Európy je zo dňa na deň vratkejšia. Isté sily v CIA už zapálili šnúru, ktorá má uvrhnúť Blízky východ do vojny, tým, že naprogramovali egyptského prezidenta Sadata hľadať separátny mier s Izraelom. Zároveň na Západ dorazili správy o nezvyčajnej moskovskej konferencii najvyšších sovietskych vojenských vodcov v Európe, na Ďalekom východe a pri sovietskych hraniciach. Celým účelom bolo nariadiť všetkým silám neustálu pohotovosť na okamžitý vstup do vojny.

Udalosti sústavne postupujú k hroznému teroristickému činu, pred ktorým som varoval v marci a ktorý uvrhne všetky tri hlavné náboženstvá do zmätku pri rozpútaní vojny. Zvážte slová izraelského premiéra Beginu z nedele 18. decembra, len pred niekoľkými dňami. V programe CBS „Face the Nation“ povedal: „Ak dosiahneme dohodu, ako dúfam, navrhol by som prezidentovi Carterovi pozvať prezidenta Sadata aj mňa do Washingtonu. Potom budeme, dovoľm si povedať, kruhom priateľstva a viery: kresťanský prezident, moslimský vodca a židovský premiér, a oznámime svetu: „Pokoj vám.““

Keď príde blízkovýchodná vojna, Sovietsky zväz plánuje pozbierať všetky kúsky, ale Spojeným štátom ponechať vinu vo svetovej verejnej mienke za pomoc pri jej vyvolaní. Carterova administratíva nie je pánom vlastného domu a teraz ju vtiahli do účasti na separátnych mierových rokovaní vedúcich k vojne. Rádio Moskva medzitým neustále odsudzuje zradu, ktorá rozdelila arabský svet ako nikdy predtým.

Blízkovýchodná vojna ochromí srdce Európy, ktorá odtiaľ získava väčšinu ropy. Bude poslednou kvapkou pre západnú Európu, ktorá Rusku padne do rúk ako zrelá slivka: buď vojenskou inváziou, alebo fínskou cestou tichého začlenenia do sovietskej sféry vplyvu. Aj južná Afrika utrpí smrteľný úder, odrezaná od európskych dodávok a podpory a od deväťdesiatich percent ropy z Iránu. Samotný Blízky východ vďaka neprestajnému sovietskemu odsudzovaniu dnešného vývoja skĺzne pod úplnejšiu sovietsku nadvládu než kedykoľvek predtým.

Pre Spojené štáty to bude ďalší Vietnam, iba oveľa horší. NATO prestane existovať; po strate amerických životov a miliárd vojenského vybavenia budú jedinou odmenou Ameriky dôsledky odrezania blízkovýchodnej ropy. Manipulácia nedostatkov ich vykreslí oveľa horšie, než sú, a naša zločinná vláda zavedie núdzové hospodárske kontroly, aby nás drvila pod čoraz úplnejšou kontrolou.

Priatelia, situácia je vážna. Jedinou významnou zásobárňou vlastenectva a vernosti Amerike na najvyšších úrovniach vlády zostáva armáda. Pri kríze sovietskych podvodných rakiet v roku 1976 zabránil jadrovému Pearl Harboru Zbor náčelníkov štábov, nie Kongres a nie prezident. Predseda zboru generál George S. Brown konal iba v medziach zákona, ale práve on dôrazne a úspešne presvedčil prezidenta Forda prekonať Henryho Kissingera a nariadiť odstránenie sovietskych rakiet.

Kremeľ cíti vôňu víťazstva a nechce sa znovu nechať zastaviť. Preto Carterova administratíva dostala od Ruska rozkaz rozobrať Zbor náčelníkov štábov drastickými zmenami, ktoré zničia jeho účinnosť. Prípravy prebiehajú a už sa objavujú kritické články, aby verejnosť prijala zmeny bez ďalšieho zamyslenia. Ak sa má vôbec zastaviť strmý pád krajiny do katastrofy, bude to vyžadovať vynikajúcu stratégiu a odbornú koordináciu oslabených vojenských síl. Po odstránení štruktúry Zboru náčelníkov štábov zmizne aj táto šanca. Ak sa však postoj mnohých Američanov „počkajme a uvidíme“ rýchlo nezmení, so zborom je koniec.

Téma č. 3 - ZRADA AMERIKY VEDÚCA K NOVEJ BOLŠEVICKEJ REVOLÚCII

Priatelia, nedávno som vyzval štyroch Rockefellerových bratov, aby teraz, po sovietskom zmarení ich veľkého plánu, obrátili list. Naliehal som, nech spoja osud s nami, ľuďom Spojených štátov amerických, a začnú používať bohatstvo a zdroje pre dobro nás všetkých. Aj v tejto neskorej chvíli by úprimný nový začiatok mohol zabezpečiť, aby ich mená vstúpili do dejín s ctou namiesto kľatby. Teraz vám však musím povedať, priatelia, že už máme ich odpoveď.

V minulosti som hovoril o úlohe Rockefellerovho impéria pri financovaní bolševickej revolúcie, ktorá v roku 1917 ovládla Rusko, aj o Rockefellerovsko-sovietskom spojení, ktoré z nej vyrástlo. Od jari 1976 zaznamenávam jeho rozpad v dôsledku vzájomných podrazov. To, čo splodila skoršia generácia, sa tretej generácii vymklo z rúk. Štyria Rockefellerovi bratia sa však nepoučili a teraz pripravujú pokus o zopakovanie: novú bolševickú revolúciu priamo v Spojených štátoch amerických.

Minulý mesiac som prezradil tajomstvo pochopenia dnešného Kremľa. Neriadia ho ateistickí komunisti známi ako bolševici, ale samozvaní duchovní komunisti. Na rozdiel od medzinárodne orientovaných starých bolševikov spolupracujúcich s Rockefellerovým impériom sú duchovní komunisti silní nacionalisti, ktorí chcú vládu sovietskeho Ruska nad svetom.

Ako sa rozpadá Rockefellerovsko-sovietske spojenectvo, rozpadá sa aj vnútorné spojenectvo starých bolševikov a duchovných komunistov v Rusku. Starých bolševikov čoraz viac vyhánajú z Ruska, zatiaľ čo ich Spojené štáty vítajú s otvorenou náručou. Kľúčové federálne regulačné agentúry riadiace americké životy a obchod sa rýchlo zaplňajú stovkami a stovkami týchto prisťahovalcov zo Sovietskeho zväzu. Tak ako cudzinci spečatili ruský osud v roku 1917, teraz sa tu v Spojených štátoch pripravuje nová bolševická revolúcia.

Starí bolševici prúdiaci do krajiny sú úhlavnými nepriateľmi dnešného ruského režimu. Stratili niekdajšie mocenské a kontrolné postavenie. Aj Rockefellerovi bratia sú teraz nepriateľmi Kremľa, takže ich spojenectvo je prirodzené; v skutočnosti pokračuje spojenectvo, ktoré kedysi spájalo Washington a Moskvu. Rockefellerovci veria, že prílev bolševikov do našej vlády je najrýchlejším spôsobom vyčistiť ju od množstva sovietskych agentov, ktorých tam pôvodne sami umiestnili a ktorí stále prijímajú rozkazy z Moskvy.

Priatelia, toto bezbožné spojenectvo na našej pôde je však namierené nielen proti Rusku, ale aj proti vám a mne. Sloboda, ktorú milujeme, naša ústava a celý spôsob života sa majú zničiť a nahradiť bolševickým systémom úplnej kontroly nad našimi životmi.

Priatelia, sotva je to posolstvo, ktoré rád nahrávam len tri dni pred oslavou narodenia nášho Pána Ježiša Krista. On však povedal: „...poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“ (Ján 8:32.) Mojm vianočným želaním pre vás a vašich blízkych je SLOBODA, teraz aj v budúcnosti. Bez pravdy sloboda nie je možná, ale keď poznáte Pravdu, je ľahké byť slobodný.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná a ochraňuje každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.